

Verhaal:

4 tot 7 jaar

Johannes, de omroeper

Bij het water staat een man.

Hij vertelt de mensen over God.

'Je mag bij God horen!' vertelt hij. 'Ook als je iets verkeerd hebt gedaan. Als er dingen zijn waar je spijt van hebt, kom dan maar naar mij. Dan maakt God met jou een nieuw begin.'

Johannes helpt de mensen om kopje onder te gaan in het water.

'Nu heeft God je helemaal schoon gewassen', vertelt hij.

Er komen steeds meer mensen bij Johannes.

Allemaal maken ze een nieuw begin met God. Ze vinden het prachtig.

Maar op een dag komen er een paar mannen met strenge gezichten.

Ze hebben een vel papier bij zich waar vragen op staan.

'Dit papier komt uit Jeruzalem', zeggen ze. 'Er staan vragen op over jou.'

En ze lezen voor:

'Vraag 1: Wie ben je eigenlijk?'

'Ik ben Johannes', zegt Johannes.

De mannen schrijven het meteen op.

'Vraag 2...' De mannen kijken Johannes nu ernstig aan.

'Vraag 2... Wij weten dat God op een dag zijn Zoon zal sturen. Ben jij dat soms?'

Johannes schudt zijn hoofd.

'Nee', zegt hij. 'Dat ben ik niet. En ik doe ook niet alsof.'

De mannen schrijven het op, bij vraag 2: 'Nee'.

En dan vragen ze: 'Maar wie bent u dan wel? Een profeet ofzo? Heel vroeger was er een profeet die Elia heette. Ze zeggen dat Elia een keer terugkomt. Bent u dat dan misschien?'

Maar Johannes schudt weer zijn hoofd. Hij lacht. 'Welnee', zegt hij. 'Ik ben maar een heel gewoon iemand. Het gaat helemaal niet om mij.'

Ik lijk op een omroeper. Ik vertel aan alle mensen: De Heer komt eraan! De Heer komt eraan!'

De mannen schrijven het allemaal op: 'Omroeper... De Heer komt eraan...'

Maar dan vraagt iemand: 'U bent dus niet de Zoon van God. En ook niet een profeet en ook niet Elia. Maar waarom doopt u dan? Mag dat dan wel?'

Johannes wijst naar het water: 'Ziet u wat dat is?' zegt hij. 'Gewoon water. Ik doop met water uit de rivier.'

Op een dag komt iemand anders. Hij zal veel grotere dingen doen dan ik. Het duurt niet lang meer voor dat gebeurt. Hij is hier al vlak in de buurt. Daarom sta ik hier juist, als omroeper!'

Even later zijn de mannen weer weg, terug naar Jeruzalem.

Hun vel papier staat vol met antwoorden.

Maar of ze nou echt begrepen hebben wie Johannes is?

8 tot 12 jaar

Is de Messias gekomen?

In de tempel in Jeruzalem wordt elke dag gebeden.

'God, zie naar ons om', bidden de priesters. 'Amen, Halleluja.'

'God, stuur een koning om ons te helpen. Een Messias, een kind van U. Amen, Halleluja.'

Zo klinkt het week in week uit, jaar na jaar. Ouders leren de gebeden aan hun kinderen

en die leren het weer aan hun kinderen.

‘Wij wachten op U, God. Amen, Halleluja.’

De mensen vertellen elkaar ook verhalen over hoe het zal zijn als de Messias komt. Hij zal mensen dichterbij God brengen, hij zal iedereen vertellen hoe je een nieuw begin kunt maken.

Ook die verhalen klinken elke dag, jaar na jaar.

Maar de laatste tijd klinken ze anders. Er is een man, niet zo ver van Jeruzalem, die bijzondere dingen doet. Johannes heet hij. Hij staat elke dag bij de Jordaan om mensen te vertellen over God. Hij helpt iedereen om een nieuw begin te maken.

Nieuwsgierig gingen de mensen naar de rivier om te kijken. Sommigen lieten zich dopen, anderen bleven op een afstandje staan. En steeds vaker vroegen ze zich af: zou het kunnen dat Johannes de Messias is? Zou dat écht kunnen? Zou God al die gebeden van al die jaren verhoord hebben?

‘Dat kan haast niet’, zeggen sommigen. ‘Waarom zou God nu ineens zijn Zoon sturen? En trouwens – die Doper ziet er niet echt uit als een Messias, met zijn oude rafelige jas aan.’

Maar anderen zeggen: ‘Het kan haast niet anders.’ Opgewonden praten ze erover op de markt, in de straten en in de huizen. En als ze in de tempel hun gebeden zeggen, zijn ze met hun gedachten bij die man in de Jordaan.

De priesters zijn de bazen van de tempel. Zij zijn misschien ook wel nieuwsgierig naar Johannes, maar ze zijn ook bezorgd. Misschien is het gewoon maar een praatjesmaker, denken ze. Dan gelooft iedereen straks in een nep-Messias.

De priesters houden lange vergaderingen over wat ze moeten doen.

‘Opsluiten’, zegt de een.

‘Gewoon geen aandacht aan besteden’, zegt een ander.

‘Blijven bidden’, vindt een derde.

Uiteindelijk nemen ze een besluit: ze gaan een onderzoek instellen. Een paar priesters moeten naar Johannes toe om hem te ondervragen. Ze gaan meteen op weg.

‘Wie bent u?’ vragen ze aan Johannes.

‘Johannes’, zegt Johannes.

‘Ja’, zeggen de priesters. ‘Dat dachten wij al. Maar... Wie bent u nog meer? Er gaan allerlei verhalen over u rond. Dat u misschien de Messias bent. Wat zegt u daar zelf over?’

Johannes glimlacht. ‘De Messias?’ Hij schudt zijn hoofd. ‘Nee, dat ben ik niet.’

‘Maar wat dan wel? Een profeet? Of bent u misschien Elia, de profeet van vroeger die terug zal komen?’

Johannes schudt weer zijn hoofd. Hij denkt even na. En dan antwoordt hij: ‘Ik ben een stem, die roept in de woestijn. Ik vertel dat de Heer eraan komt. En dat duurt niet lang meer!’

De priesters maken een paar aantekeningen, zodat ze straks in Jeruzalem goed kunnen vertellen wat ze gehoord hebben. Maar bedenken ze: ‘Als u niet de Messias bent, en ook niet een profeet – waarom doopt u dan?’

Johannes gaat even met zijn hand door het water. En dan vertelt hij: ‘Wat ik doe, is nog maar het begin. Na mij komt iemand, die veel grotere dingen zal doen.’

Even later zijn de priesters op weg, terug naar Jeruzalem. Ze hebben veel gehoord.

Maar of ze nou echt weten hoe het zit